

Народився 20 жовтня 1941 р. у с. Дмитрівка Березанського району Миколаївської області. У 1959 р. закінчив Одеський технікум газової і нафтової промисловості.

Трудову діяльність розпочав оператором Харківського районного управління магістральних газопроводів, а згодом був направлений у Миколаївське лінійне виробниче управління магістральних газопроводів Харківського УМГ, де обіймав посаду старшого диспетчера.

У 1970 р. здобув вищу освіту, закінчивши Одеський інженерно-будівельний інститут. У 1972 р. Микола Васильович перейшов працювати в управління газового господарства (пізніше — об'єднання) «Миколаївгаз», де обіймав посаду начальника аварійно-диспетчерської служби. Через три роки він став головним інженером цього об'єднання.

Активно займався інноваційною діяльністю. Під його керівництвом було побудовано і реконструйовано 11 газонаповнювальних пунктів, зокрема Миколаївську ГНС, уперше в Україні впроваджено технологію з використання енергії природного газу під час зливання скрапленого газу із залізничних цистерн. На базі виробничого об'єднання «Миколаївгаз» Микола Ковширін організував і провів підготовку персоналу для будівництва та ремонту газопроводів з поліетилену, розробив правила їх експлуатації. Він брав безпосередню участь у реалізації програм газифікації населених пунктів та промислових підприємств Миколаївської, Херсонської, Одеської областей і Молдови.

У 1989 р. Микола Васильович призначений на посаду головного інженера проектного інституту «Укргроінжпроект» (м. Миколаїв). Брав активну участь у розробці нових нормативних документів, будівельних норм і правил. Для навчання спеціалістів

Ковширін Микола Васильович

Інженер, фахівець у галузі газифікації та газопостачання, управлінець

об'єднання «Миколаївгаз» організував роботу філії Одеського інженерно-будівельного інституту.

У 1994 р. М. В. Ковширін очолив Миколаївську філію інспекції з ефективного використання газу, де займався встановленням та налагодженням високоефективного обладнання, зокрема модульних дахових котелень. Продовжував працювати в цьому напрямі вже на посаді заступника голови правління ВАТ «Миколаївгаз» (з 1999 р.). Велику увагу приділяв комп'ютеризації виробництва та підготовці молодих спеціалістів — майбутніх інженерів нафтогазової галузі.

Микола Васильович нагороджений багатьма державними відзнаками, серед яких Почесна грамота Кабінету Міністрів України, Почесна грамота Республіканського об'єднання «Укргаз», медалі «Ветеран праці», «10 років незалежності України» та інші.

Помер 8 січня 2009 р.

Народився 27 грудня 1932 р. у с. Жердя Чемеровецького району Хмельницької області.

У 1956 р. закінчив гірничопромисловий факультет Львівського політехнічного інституту, опанувавши спеціальність «Машини й обладнання нафтових і газових промислів».

Спочатку працював на різних посадах у бурових організаціях Поволжя та Середньої Азії, а з 1962 р. — на підприємствах газової промисловості: був головним інженером, пізніше начальником Іванівського районного управління Горьковського УМГ, начальником Комсомольського районного управління Північно-Уральського УМГ.

У 1968 р. В. С. Когунь повернувся в Україну і був призначений на посаду начальника Лубенського районного управління Київського УМГ. Із 1970 р. працював головним інженером Київського УМГ, а протягом 1976–1988 рр. — директором виробничого об'єднання «Київтрансгаз».

В історії розвитку підприємства це був період будівництва таких транзитних газопроводів, як Уренгой–Помари–Ужгород, «Прогрес», магістральних газопроводів Шебелинка–Диканька–Київ, другої нитки газопроводу Київ–Захід України, Єлець–Курськ–Київ, спорудження Солохівського ПСГ, розширення Червоно-Партизанського ПСГ та інших важливих об'єктів.

Володимир Когунь приділяв велику увагу забезпеченню своєчасного введення в експлуатацію і надійності експлуатації газотранспортних об'єктів, зокрема перших на підприємстві компресорних станцій із газотурбінними газоперекачувальними агрегатами одиначною потужністю 25 МВт, реконструкції компресорних цехів на діючих газопроводах із встановленням газотурбінних агрегатів різної потужності, подальшому розвитку центральної виробничо-технологічної лабораторії підприємства, автоматизації і телемеханізації об'єктів лінійної частини

Когунь Володимир Степанович

Інженер-механік, фахівець у сфері транспортування газу, управлінець

газопроводів, компресорних станцій та ГРС. За його активною участю у Київському УМГ були випробувані та впроваджені технології приєднання відгалужень без зупинки газопроводів і випуску газу в атмосферу, нові одоранти газу й інші прогресивні технічні рішення.

Володимир Степанович брав участь у ліквідації наслідків аварії на Чорнобильській АЕС.

У 1988–1989 рр. він перебував у закордонному відрядженні в Афганістані. Після повернення в Україну і до виходу на пенсію у 2004 р. працював головним фахівцем, начальником відділу управління головного механіка, автотранспорту та спецтехніки ДК «Укртрансгаз».

Нагороджений орденом «Знак Пошани», відомими відзнаками ВО «Укртрансгаз» і ДК «Укртрансгаз». Він — заслужений працівник промисловості Української РСР, відмінник газової промисловості.

Помер 30 жовтня 2007 р.